

پیدایش و تحول خاکهای آهکی تحت شرایط

خشک و نیمه خشک ایران

علی ابطحی*

چکیده :

تکامل خاکهای ایران تحت شرایط خشک و نیمه خشک بسته به وضعیت رطوبتی خاک دارای دو مرحله تکاملی ژنتیکی کاملاً جداگانه می باشد که یکی تکامل خاکها تحت شرایط غیرشور و زهکشی خوب بوده و دیگری متأثر از سفره آب زیرزمینی شور و قلیا در اعماق مختلف می باشد. تکامل خاک در حالت اول در طول زمان عموماً "تابعی از تغییر و تحول آهک می باشد. در رسوبات جوان زمان هولوسن هیچ گونه تغییراتی در پراکنندگی آهک صورت نگرفته و کم و بیش از روند مواد مادری مطابقت می کند و معمولاً "رسوبات لایه لایه ای می باشد. در مناطق خشک ایران این خاکها Torrifluvents یا Torriorthents در مناطق نیمه خشک Xerofluvents ، Ustifluvents یا Xerorthents و یا Ustorthents طبقه بندی می شوند. با زیاد شدن عمر رسوبات ابتدا تشکیل طبقه Cambic (Camborthids) در مناطق خشک و در مناطق نیمه خشک Ustochrepts و Xerochrepts و سپس طبقه Calcic (Calciorthids) در مناطق خشک و در مناطق نیمه خشک Xerochrepts و Ustochrepts و در نهایت رسوبات خیلی قدیمی تر پلیستوسن تشکیل طبقه Petrocalcic (Paleorthids) در مناطق خشک و در مناطق نیمه خشک Petrocalcic Xerochrepts و یا Petrocalcic Ustochrepts تشکیل می شوند)

* دانشیار گروه خاکشناسی - دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

تکامل خاکها تحت تاثیر سفره آب زیرزمینی شور و قلیا در طی چهار مرحله زیر صورت می گیرد:

- ۱ - شور و قلیا شدن *Salinization & Alkalization*
این خاکها در مناطق خشک و نیمه خشک همگی بصورت *Salorthids* طبقه بندی می شوند.
- ۲ - شوره زدائی *Desalinization*
- ۳ - پیدایش حالت قلیا *Solonetzation*
این خاکها در مناطق خشک *Natrargids* و در مناطق نسیمه خشک *Natrixerals* و یا *Natrustals* طبقه بندی می شوند.
- ۴ - قلیا زدائی *Dealkalization*
این خاکها در مناطق خشک *Haplargids* و در مناطق نسیمه خشک *Haploxerals* و یا *Haplustals* طبقه بندی می شوند.

مقدمه :

خاک یکی از منابع مهم طبیعی بحساب می آید و زیربنای کلیه فعالیتهای کشاورزی است. ضمناً " زیربنای تمدن هر کشور را بوجود می آورد بطوریکه مسیر پیشرفت و یا سیر تهقرانی هر جامعه را اصول و چگونگی بهره برداری از خاک تعیین می کند و بنابر قولی ارزش خاک هنگامی معلوم می شود که مانند آزادی به مخاطره افتد. بدون شک استقلال واقعی مازمانی خواهد بود که از لحاظ تولیدات کشاورزی خودکفا باشیم. متأسفانه در اثر بهره وری بی رویه از منابع اراضی که ناشی از عدم آگاهی و فقدان دانش لازم می باشد هر ساله از قدرت تولیدی و حاصلخیزی خاکها کاسته می شود. بطوریکه خاکهای حاصلخیز و زراعی بتدریج به خاکهای فقیر و یا تخریب شده تبدیل می گردد. از عوامل تخریب می توان آبیاری بی رویه، قطع بی رویه درختان، چرای بیش از حد و یا بی موقع دام در مرتع، استفاده از بوته ها و درختان بعنوان مواد سوختی، کاشت مداوم گیاهان و چینی مانند چغندر قند و پنبه و غیره را نام برد.

خاک تامین کننده غذا و پوشاک و بسیاری از مایحتاج دیگر بوده و

شناخت آن به طرق علمی اساس تامین نیازهای جمعیت کشور است . شناخت بهتر خاک از نظر ژنتیکی ، مورفولوژیکی و فیزیکوشیمیایی باعث استفاده و بهره برداری سود برتر از آن می شود .

مطالبی که در این بحث ارائه می گردد نتایج تجربیات و تحقیقات بیست ساله اینجانب در زمینه پیدایش و تکامل خاکهای آهکی در تحت شرایط خشک و نیمه خشک ایران می باشد (۱ ، ۲ ، ۳ ، ۴ ، ۵ ، ۶ ، ۷ ، ۸ ، ۹ و ۱۰) . باستانهای سواحل دریای مازندران که دارای آب و هوای مرطوب است کشور ایران دارای آب و هوای خشک و یانیمه خشک بوده ضمناً " مواد مادری تشکیل دهنده خاکها باستانهای نقاط محدود نیز غالباً " آهکی است لذا نتایج این تحقیقات می تواند در غالب نقاط ایران عمومیت داشته باشد .

در این صحبت نحوه پیدایش و تکامل خاکهای آهکی در طول زمان در دو حالت رطوبت یکی در وضعیت زهکشی خوب و بدون حضور سفره آب زیرزمینی و دیگری تحت تاثیر وضعیت زهکشی ضعیف و وجود سفره آب زیرزمینی شور و قلیا مورد بحث و نقد قرار خواهد گرفت .

بحث و نتیجه گیری :

الف - تکامل خاکهای آهکی تحت شرایط غیرشور و زهکشی خوب و بدون حضور سفره آب زیرزمینی

نحوه توزیع و پراکندگی آهک در طول زمان چگونگی تکامل خاکها را در این شرایط نشان می دهد . بمرور زمان در فصول بارانی و سرد آهک از افق های بالایی خاک در آب حل شده و به اعماق پائین تر حمل و در فصول خشک تر سال که هوای گرمتر می شود در اعماق پائین تر رسوب می کند . معمولاً آهکهای رسوب شده در اعماق پائین که کلاً تحت نام آهک شانویه معروف است یا بصورت پاکت پودری ، نودول و یا کنکریسیون می باشد که در مطالعات مورفولوژیکی و صحرایی و میکرومورفولوژیکی قابل تشخیص می باشد . متأسفانه بطریق آزمایشگاهی نمی توان آهک اولیه را از آهک

شانویه تشخیص داد و یا به عبارت دیگر پراکندگی آهک و یا تحول آهک را اندازه گرفت. چون آهک شسته شده از افقهای بالایی ممکن است بوسیله مواد رسوبی افزوده شده ب خاک در اثر فرسایش سنگهای آهک بالادست جایگزین گردد. در مطالعات میکرومورفولوژی بسطریق Thin Section از روی وجود نمودن آهک در قسمت زمینه خاک (Soil matrix) و میکروکریستالین کلسیت در روزنه های خاک کاملاً پراکندگی آهکهای شانویه را می توان تشخیص داد.

تکامل خاکهای آهکی تحت شرایط خشک و نیمه خشک در طول زمان را می توان براساس چهار مرحله تکاملی زیر مورد بحث قرار داد:

مرحله اول: خاکهای بدون تغییرات در آهک اولیه خاک

خاکهای تشکیل شده در رسوبات جوان هولوسن بجز افق Ochric دارای هیچ نوع طبقه مشخصه ای نیست. کربناتها اکثراً بصورت قطعات سنگی (Limestone fragments) دیده می شود که نحوه توزیع آنها در طول پروفیل خاک کم و بیش نشان دهنده روند اولیه توزیع کربنات در مواد مادری است. خاکهای رسوبی در این مرحله غالباً لایه لایه می باشند. این خاکها بسته به رژیم رطوبتی خاک در مناطق خشک به Torrifluvents یا Torriorthents و در مناطق نیمه خشک به Xerorthents، Xerofluvents، Ustifluvents و یا Ustorthents طبقه بندی می گردند.

مرحله دوم: خاکهای با کمی توزیع در آهک شانویه و یا خاکهای با طبقه Cambic

خاکهای تا حدودی تکامل یافته بر روی رسوبات نسبتاً قدیمی تر دارای افق Cambic می باشند که در اثر توزیع آهک شانویه بوجود می آید. نحوه توزیع آهک شانویه در بافت های درشت تر اراضی کوهپایه ای بصورت وجود پاکتهای پودری در زمینه خاک (Soil matrix) و پوشش کربنات در زیر ذرات درشت تر (Calcium carbonate beard gravel) می باشد. در مناطق مسطح تر با بافت ریزتر معمولاً توزیع شانویه آهک را بصورت وجود ذرات کریستان آهک شانویه در اتصال بین روزنه های مختلف و وجود

نودول های آهکی کوچک تا متوسط در زمینه خاک (Soil matrix) و همچنین بوسیله افق های تحتانی با آهک بیشتر از افقهای بالایی تشخیص داده می شود. در این مرحله در سولوم خاک حالت لایه لایه ای کاملاً از بین می رود. در مواد ریزتر غالباً "ساختمان بلوکی زاویه دار نسبتاً قوی تا قوی بوجود می آید. معمولاً خاکهای با افق Cambic بسته به رژیم رطوبتی در یکی از گروههای زیر قرار می گیرد:

در مناطق آب و هوایی خشک Camborthids و در مناطق نیمه خشک

Xerochrepts یا Ustochrepts

مرحله سوم : خاکهای با افق Calcic

خاکهای تشکیل شده در رسوبات قدیمی تر دارای افق کلسیک می باشند. در این خاکهای مقدار قابل توجهی آهک ثانویه در تحت الارض خاک تجمع می نماید. تجمع آهک معمولاً بصورت پاکت پسودری و نودولهای مشخص و کنکریسیون در صحرای کاملاً قابل تشخیص می باشد.

در مقطع نازک (Tine Section) خاک آهک ثانویه بصورت نودول و کریستالهای کلسیت متوسط تا درشت در کانالهای ریشه نیز دیده می شود. طبقه بندی این خاکها بنا بر وضعیت رطوبتی خاک فرق میکند و در مناطق خشک به Calciorthids و در مناطق نیمه خشک Xerochrepts یا Ustochrepts طبقه بندی می گردند.

مرحله چهارم : خاکهای با افق Petrocalcic

در خاکهای بوجود آمده بر روی رسوبات خیلی قدیمی تر دوران پلیستوسن افق کلسیک بمرور زمان بوسیله آهک اضافه شده از افق های بالایی کاملاً متحل و سپس سفت می شود و بصورت طبقه سخت و سفت پتروکلسیک ظاهر می شوند.

این خاکها بسته به وضعیت رطوبتی خاک بصورت زیر طبقه بندی می شود. در مناطق خشک Paleorthids و در مناطق نیمه خشک Petrocalcic Xerochrepts یا Petrocalcic Ustochrepts می باشند.

بنابراین در تحت شرایط زهکشی خوب و آب هوای خشک و نسیمه خشک خاکهای آهکی طی چهار مرحله تکامل می یابند که از حالت بدون تکامل پروفیلی شروع و به پیدایش طبقه مشخصه پتروکلسیک ختم می گردد.

ب - تکامل خاکهای آهکی تحت شرایط سفره آب زیرزمینی شور و قلیا

تکامل خاکهای آهکی تحت شرایط سفره آب زیرزمینی شور و قلیا در صورت تغییر در عمق سفره آب در طی چهار مرحله زیر صورت می گیرد:

مرحله اول : شور و قلیا شدن خاک (Salinization & Alkalization)

در تکامل خاکهای آهکی تحت تاثیر سفره آب زیرزمینی شور و قلیا، تشکیل خاکهای Salorthids در مناطق پست با سفره آب زیرزمینی بالا اولین مرحله بحساب می آید. در این مناطق بعلت غرقاب شدن خاک در فصل زمستان و انتقال آب به سطح خاک در لوله های موئینه در فصل تابستان بعلت تبخیر شدید آب از سطح خاک مقدار قابل توجهی از املاح آب تحت الارض بخاک اضافه شده که در نتیجه تبخیر غلظت آن در عصاره خاک بتدریج زیاد می شود. تیپ نمکی آبهای تحت الارض در ایران غالباً از نوع ترکیبات سدیم از قبیل کلوروسدیم و بمقدار کمتر سولفات سدیم می باشد. بمرور در اثر تبادل کاتیونی (Cation exchange) طبق قانون Mass Action تمام محلهای تبدالی (Exchange sites) کلوشیدهای خاک بوسیله کاتیون سدیم اشغال می شود. قابلیت هدایت الکتریکی عصاره اشباع خاک را زیاد نموده خصوصاً درصد اشباع سدیم (ESP) خاک نیز زیاد می گردد یا بعبارت دیگر مهمترین فرآیند تشکیل خاک در این مرحله شور شدن و قلیا شدن (Salinization & Alkalization) خاک می باشد.

در این مرحله هرچند ESP زیاد است ولی وجود مقدار زیاد املاح محلول خنثی در عصاره خاک مانع از بروز اثر سوسدیم روی کلوشیدها می شوند. در نتیجه وضعیت فیزیکی خاک خوب است و شرایط لازم برای انتقال رس از بالا به پائین وجود ندارد. معمولاً این مرحله از تکامل خاک را در اراضی پست که سفره آب زیرزمینی در سطح یا نزدیک به سطح خاک می باشد

اتفاق می افتد و تازمانی که سفره آب زیرزمینی باقی است می تواند پایدار باقی بماند.

مرحله دوم : شوره زدائی Desalinization

اگر سفره آب زیرزمینی بطور طبیعی و یا مصنوعی پائین رود املاح محلول در خاک در اثر بارندگی های زمستانی و یا شستشوی مصنوعی بتدریج به اعماق پائین انتقال می یابد این مرحله تقریباً یک مرحله عبوری است بین مرحله اول و مرحله سوم . تازمانی که تمام املاح محلول از خاک شسته نشده باشد ، کلوئیدهای رس بصورت کاملاً فلاکوله و شبیه به مرحله اول می باشد. تنها پس از خروج کامل املاح محلول از قسمت سطحی خاک رس حاوی سدیم قابل تبادل بصورت کاملاً پراکنده و ناپایدار درآمده و در نتیجه مرحله بعدی را بوجود می آورد.

مرحله سوم : پیدایش حالت سولونتری Solonetzation

در مواقعی که عمل شوره زدائی کامل شد و دیگر عملاً در عصاره اشباع خاک سطح الارض نمکی باقی نماند کلوئیدهای خاک با مقدار نسبتاً زیاد سدیم قابل تبادل دیگر پایدار نبوده بلکه کاملاً Disperse می شوند. در ضمن برای اینکه حالت تعادل بین کاتیونهای مستقر بر روی کلوئید و عصاره خاک بوجود آید مقداری از سدیم های قابل تبادل وارد عصاره خاک می شوند تا حالت Equilibrium برقرار شود. کاتیونی که می تواند جانشین سدیم تبدالی شود مطابق واکنش زیر از تجزیه آب بدست می آید:

$$(H^+) \times (OH^-)$$

$$\frac{\quad}{H_2O} = 10^{-14}$$

چون مقدار H^+ و OH^- در آب قبل از جذب سطحی H^+ بوسیله کلوئید مساوی

میباشد اکنون غلظت نسبی OH^- زیاده‌تر از H^+ در عصاره شده و لذا pH خاک بمقدار قابل ملاحظه‌ای افزایش پیدا می‌کند. در این حالت کلونیدهای رس کاملاً ناپایدار بوده و بعلت *Dispersion* از افقهای بالائی شسته شده و به سمت پائین‌تر حرکت می‌کند و در نتیجه تجمع رسها در طبقات پائین‌تر لایه‌ای را بوجود می‌آورد که محتوی درصد رس خیلی زیادتری نسبت به طبقه بالا است. معمولاً این رسهای تجمع یافته دارای درصد سدیم قابل تبادل بالا و ساختمان ستونی و پیماننشوری می‌باشند که به آن *Natric horizon* می‌گویند.

این خاکها بستگی به رژیم رطوبتی خاک در مناطق خشک *Natragids* و در مناطق نیمه خشک *Natrixerals* و *Natrustals* نامیده می‌شوند.

مرحله چهارم : مرحله قلیازدائی *Dealkalization*

در حالتی که سفره آب زیرزمینی کاملاً پائین بیافتد بطوریکه سفره آب زیرزمینی دیگر نتواند بر زوی خاک روشی تاثیر بگذارد اختلافات بافتی که از مرحله قبل در نتیجه *Dispersion* سدیم بوجود آمده بود همچنان باقی می‌ماند. در این مرحله باگذشت زمان در نتیجه حل شدن CO_3Ca مقداری Ca آزاد می‌شود که جایگزین Na بر روی کلونیدها می‌شود و سدیم آزاد شده نیز از طریق آب زهکشی از محیط خاک خارج می‌شود و در نتیجه طبقه *Natric* به طبقه *Argillic* تبدیل می‌شود و رسها بعلت دارا بودن مقدار قابل توجهی کلسیم تبدالی کاملاً بحالت فلاکوله و پنایدار درمی‌آید.

این خاکها بستگی به رژیم رطوبتی خاک در مناطق خشک به *Haplargids* و در مناطق نیمه خشک *Haplustals*، *Haploxerals* نامگذاری می‌گردند. نظر به اینکه در شرایط طبیعی بدون حضور سدیم، رس معمولاً در pHهای اسیدی ضعیف (*Mild acid*) یعنی pH بین 5.5-6.5 بحالت *Dispersion* درآمده و می‌تواند از طبقات بالائی به طبقات پائین پروفیل منتقل شود. در خاکهای آهکی کلونیدهای خاک در اثر محلول کربنات کلسیم موجود منعقد شده و در نتیجه مهاجرت رسها در نیمرخ خاک که منعکس کننده تاثیر عوامل خاکسازی در آن ناحیه است فقط پس از

آبشویی کامل کربنات ها از خاک امکان پذیر می‌گردد. معمولا" در اکثر نقاط ایران بعلت اینکه مواد تشکیل دهنده خاکها کاملاً آهکی است و بعلت کمی میزان بارندگی شرایط لازم برای شستشوی کامل آهک از پروفیل خاک وجود ندارد و در ضمن آهک شسته شده از افق‌های بالائی ممکن است بوسیله مواد رسوبی افزوده شده بخاک در اثر فرسایش سنگهای آهکی بالادست جایگزین گردد. نظر به اینکه وضعیت آب و هوایی ایران از زمان پلیستوسن تاکنون تغییرات عمده‌ای نداشته بعید بنظر می‌رسد که شرایط لازم برای *Decalcification* کامل خاک بوجود آمده باشد، لذا نتیجه گیری می‌شود که وجود طبقه *Argillic* در خاکهای آهکی ایران فقط از طریق مسیر گفته شده در قبل یسعی طی مراحل *Salinization & Alkalization* *Dealkalization* و *Solonetization* , *Desalinization* صورت می‌گیرد.

- 1- Abtahi, A. 1976. *Soil and Ground Water Salinity and Physiography. Plant production under saline conditions. CENTO Symposium Held in Adana. Turkey, May 1976.*
- 2- Abtahi, A. 1977. *Effect of a Saline and Alkaline Ground Water on Soil Genesis in Semiarid Southern Iran. Soil Sci. Soc. Am. J., 41:583-588.*
- 3- Abtahi, A. 1978. *Soil and ground water salinity and their relations to physiography. Iran. J. Agric. Res. 6:21-23.*
- 4- Abtahi, A., C. Sys, G. Stoops, and H. Eswaran. 1979. *Soil Forming Processes under the Influence of Saline Alkaline Ground Water in the Sarvestan Basin(Iran). Pedologie, XXIX: 325-357.*
- 5- Abtahi, A. 1980. *Soil Genesis as Affected by Topography and Time in Highly Calcareous Parent Material Under Semiarid Conditions in Iran. Soil Sci. Soc. Am. J., 44:329-336.*
- 6- Abtahi, A. 1985. *Genesis, Physico- Chemical, and morphological characteristics of highly Saline-Sodic soil after reclamation at the Ahoo-Char Station in Semi-arid Southern Iran. Iran Agric. Res. 4:57-69.*
- 7- Abtahi, A. 1989. *Soil Genesis as Affected by Topography and Depth os Saline and Sodic Ground Water under Semiarid Conditions of Iran. Iran Agric. Res. 8: 1-21.*
- 8- Dadgari, F. and A. Abtahi. 1985. *Genesis, Morphology and Soil*

Chemical and Mineralogical Studies of Soils of Dasht-E-Arjan Intermontane Basin. Iran Agric. Res. 4: 71-88.

9- Dagrari, F. and A. Abtahi. 1987. *Morphological and Mineralogical Study of Soils of Dasht-E-Arjan Intermountain Basin, Southern Iran. Agronomy Abstracts.222.*

10- Givi, J. and A. Abtahi. 1985. *Soil genesis, as affected by topography and depth of saline and alkali ground water, under semiarid conditions, in Southern Iran. Iran. Agric. Res. 4:11-27.*